

TA - 14.9.93

Solkorsridderne

Det var under: Bræv fra Børtil 8.6. at signa-
ren John Sandstad fik kontant svar på på-
anden om voldtektene den Røde Arme be-
kk i sin tid. (TA 4.6.) De siste innlegg fra
andstad 10.8. og 26.8. viser med all tydelig-
et at Sandstad har sitt hjerte hos sine gamle
enner tyskerne.

Oscar Elveland (TA 17.8.) skriver bl.a. det-
- Sitat: «Vet fru Gjerv og John Sandstad at
ver eneste nazist fra krigen og før krigen er
allblods nazister den dag i dag».

Fru Gjerv vet det kanskje ikke men John
andstad må jo vite det som med sine innlegg
delig har vist hvor han står den dag i dag,
tat: «Det var Stalins armeer vi sloss mot,
er var det våre kamerater falt». Bingo!
andstad vil vel ikke inn på at de kjempet i
ussland invitert av nazi-Tyskland for å sla-
ebinde de russiske folk? Det skal jo være
ik - sies det - at de nazistiske frontkjempere
e hadde så edle følelser for sitt land og folk
t det var derfor de gikk i nazi-Tysklands tje-
este - for som det het: - I kamp for et Euro-
a under Tysklands førerskap mot de jødisk-
olsjevikiske-plutokratiske-anglo/amerikan-
ke krefter. Snaklisme!

Sandstad skriver om sine venner frontsol-
atene at hans erfaring er at disse (sitat)...
vanligvis ikke har noe problem med å møte
ine tidligere motstandere med respekt og ka-
meratskap». Tenk det Hedda! Er det ikke fan-
astisk hva man forventer. Respekt? Kame-
atskap? Skulle vi ha respekt for de som
ikk i nazi-Tysklands tjeneste? Jeg tror ikke
åre holdninger har så mye med hat og gjøre,
nen med renslighet. Det Sandstad er uta et-
er er ikke bare å få reist en minnestein over
rontkjempene. Hans egentlige ærend er:
merkennelse. En rekord må vi medgi Sand-
stad innehar: Han er den første som er frei-
lig nok til å forsøke å sidestille nazistenes
rontkjempere med kvinner og menn som
jempet for det lille demokratiske kongedøm-
net som het Norge - motsatt vasallstaten
Norge under Tysklands førerskap.

Johnny Petterson, Steinkjer

28 DEBATT

TA - 21.9.93

5

107728

Solkorsridderne

Johnny Petterson henviser til «Bræv
fra Børtil» 8. juni. Da jeg vanligvis ikke
leser «Børtils» innlegg, har jeg først i dag
sett det. Som svar på mitt innlegg om de
sovjetiske massevoldtektene i Tyskland
skriver «Børtil» bl.a.: «Kofor tok'n itj med
i sånn slengen aill voilltæktin tyske-
ran begikk i Sovjet. Det vart vel ei ainna
sak.» Ja, det vart ei anna sak. Det var
svært sjelden tyske soldater begikk vold-
tekt, når det likevel hendte, satte det tys-
ke militære politi og rettsvesen mye inn
på å finne den skyldige, som ble stilt for
kriksrett og, som regel, dømt til lovens
strengeste straff. De fleste tyske soldater
mente det var rettferdig straff for en slik
forbrytelse. Sovjets soldater ble derimot
oppfordret til å voldta tyske kvinner.
Henviser til den store sovjetiske dikter
Ilja Erenburgs flammende appell til den
Røde Arme, der han i klare ord oppfor-
drer til voldtekt av tyske kvinner. Oppfor-
pet ble spredt som flyveblad til de sovje-
tiske soldater. Jeg vil være forsiktig med
å fordømme soldatene som fulgte oppfor-
dringen, når det ble fremstilt som en pa-
triotisk handling, ansvaret ligger hos le-
derne. Som i Bosnia. Jeg henviser også til
boken «Kvinner i Berlin», (Aschehoug
1955).

Jeg pleier å lese Pettersons innlegg med
interesse. Men denne gangen ser det ut

som at han, mot sin vane, prøver å «ta
mannen i stedet for ballen». De personli-
ge angrepene bryr jeg meg ikke om å be-
svare, det har neppe noen interesse for le-
serne. Bare en ting: Han harselerer over
min påstand om at frontsoldater vanlig-
vis ikke har noe problem med å møte sine
tidligere motstandere med respekt og ka-
meratskap. Med «frontsoldater» mener
jeg selvsagt uansett nasjonalitet og front-
side. Eksempler: norske frontkjempere på
besøk i Nord-Karelen er blitt møtt, ikke
bare av finske tidligere våpenbrødre,
men også av russiske tidligere motstande-
re, med gjensidig respekt og kamerat-
skap. På Ulrichsberg i Østerrike møtes
hver høst flere tusen krigsveteraner fra
mange land og begge sider av frontene
med gjensidig respekt og kameratskap.
Slett ikke overraskende, det er lang tradi-
sjon blandt soldater.

«Rekorden» som Petterson tildeler meg,
må jeg nok gi avkall på. Bl.a. til major
Svein Bindheim fra kompani Linge, en av
de høyest dekorerte norske offiserene.
Henviser til hans karakteristikk av front-
kjemperne, side 8 i hans bok «Nordmenn
under Hitlers fane», Noregs Boklag 1977.
Han likestiller frontkjempernes grunn-
holdning med Linge-karenes.

John Sandstad, Steinkjer

Riddere av Solkorset

Den enorme frekkhet som ligger i å over-
å skamløshetens maksimumsgrense, er vel
r alle gjenlevende nazister arven fra Jo-
ph Goebbels når han sa: «Hvis man skal
ve, så må man lyve så enormt at det vir-
er som en sensasjonell sannhet». Når den
erfulgte jøden og verdensberømte forfatte-
en Ilja Ehrenburg blir beskyldt for å ha
oppfordret sovjetiske soldater til å begå
voldtekter i det slagne Grossreich, så må det
være noe av den siste enorme løgner denne
vinnfolkfuten satte i omløp, innen han lot
en kvakksalver drepe alle sine seks barn
med gift, og etterpå befalte sin daværende
one til å gjøre det samme. Vær glad for at
forsk Forfatterforening neppe leser Jon
andstads innlegg i Trønder-Avisa.

Men vi er altså kommet så langt at perso-
nell som ikke opplevde slakternasjonens gru-
ar trykke, med innramming, et rent nazis-
isk oppkast som for bare knapt 50 år siden

TA

Tirsdag 12. oktober 1993

kunne ha stått i «Fritt folk». Og så fremt den
forhåpentlig misforståtte praksis av ytrings-
frihet fortsetter i samme spor, vil Sandstads
neste korreksjon bestå i å få kjent påstande-
ne om utryddelsesleirene døde og makteslø-
se! Jeg kjenner mine nazister og deres lese-
stoff, og fikk atter en bekreftelse på at en na-
zist er og blir nazist så lenge han lever. Me-
ner Sandstad for øvrig at vi også skal be-
trakte ham som representant for ridderlig-
het?

Voldtekt er et delikat og fortrefelig emne
i krigspropagandaen, sist brukt i Bosnia.
Voldtekter blir imidlertid småplukk sam-
menlignet med den planlagte menneske-
tryddelse som slakternasjonen gjennomfør-
te, særlig hvis «voldtekten» er noenlunde
ønsket. Kan ridder Sandstad tenke seg at
godt folk tross all uvitenhet gjennomskuer
hans latterlige påstander om at tyske solda-
ter som begikk voldtekter i land som etter
det deres «førere» hadde lært dem ikke var
bebodd av egentlige mennesker, ble dømt til
døden?

Oscar Elveland, Stjørdal

TA 24.10.93
Solkorset

Når skjellsord og insinuasjoner tas i bruk,
er det oftest grunnet mangel på saklige ar-
gumenter. På det nivået akter jeg ikke å føre
noen debatt. Jeg kan heller ikke se at mine
påstander er saklig imøtegått.

J. Sandstad